

Tuğba Karaduman

İnşirah

in
sh

UPAS Yayın

-19-

“İnşirah”
Tuğba Karaduman

Eylül 2019
upas.evvel.org

Yayına Hazırlayan
Zafer Yalçınpınar

E-posta
upasnesriyat@gmail.com

Tuğba Karaduman (1984, Osmaniye)

eDeBî istirahatgâhı bellediği iç-uzay, hem sırtlandığı kamburu hem de onu sırtlayan kabuğu-ikâmetidir. Yalınlık ve dolaysızlık nâmına çocukluk çağından yanına kâr kalanlarla “eldeki malzeme”ye dâimâ şükredip; kendini bildi bileli resim çizer, söz dizer. Belki de şiirin imbiğinden süzölmüş bir yaşantı devşirmek ümîdiyledir:

Köklerini kâh içeride kâh dışarıda bırakan hayatla ilişkilenmek, heyecânı geriliminden menkul bir süreklilik; tefekküre adanmış mesâiler boyu yer ve kılık değıştiren flört biçimidir. Bir kimsenin bir diğere verebileceğı en değıerli şey “ilham” olduğına göre (öyle ya!) hikâyenin ötesiyle berisi de hepimizi sonsuz iştahla yutmayı bekleyen parantezlerle inat ‘ucu açık’tır.

İnşirah

İnşirah /6
Sarfnâme/Retorik /8
Makas Sesleri /9
Masada /10
Fotosentez /11
Memento Mori /12
Hayâller Hâris, Hayatlar Ek'te /13
Büyük Dolaşım /14
Yuvasında /15
Cyrano de Bergerac'ın Kuzenleriyiz! /16
Karanlık Bir Çocuğun Işığı Sevmesi /17
Değil Deniz, Salamura! /18
Bir Şey Var Bilmediğiniz /20
Elde Var: Eldiven /21
Hisnâme/Historik /22

*Kitapta bulunan yazım ve dizgi tercihlerinde
Tuğba Karaduman'ın orijinal metnine sadık kalınmıştır.*

İnşirah

kimseliliğin veya kimsesizliğin değil bu,
sesli bir harf almanın
ve o harfi ne zaman/nereye koyacağını hikâyesi.

önce üşendi, sonra döşendi
ve/fakat
kayıtdışı yaratım başladı!
yıkımla beraber..

en pürüzlü
en/gebe
en/gerek
yollar çatal
kazandın-belki
ya kepçe!

GitmektenDeGideneKadarGitmekDuvarı;
bir iç perde
bir dış zar
kendi tavlasına atılğan: hep yek!

seyr-i âlem?!
seyrüsefer?!
kolları gövdesine külçe
ordubozan bir nefer
adımdı
bir unutuş sonrası
ilk adım
aynalara saydamlık,
günlere korkusuzluk aşısı
dâima şimdi
esirgeyen ve bağışlayan
«*fe inne meâl usri yüsra..*
inne meâl usri yüsra»
kalbimde bir kanat ağrısı.

(31.03.2019)

Sarfnâme/Retorik

bir standart, umulur-beklenirlik
her şey, kendisi önüne gerilmiş perde
hakîkât, ehlini arar yok yerde
ayırt'ın da ayırdı bilinmezlik
bilincin kör nazara taktığı çelme
sırrı kaldıramayan sığ sulardır ikilik
zekâtı kendini dağıtmak olan bu cem'in
târîki gâipse, kitâbı herze
iki yakası sıkıntı muskalı dirlik

(17.03.2019)

Makas Sesleri

-fısıltı makâmında-

gözlerim birbirine uzak iki şehir
yağmurlar düşer birine
biri güneşlidir
kırpılır kirpiklerim
karar arifesi
yol ayrımında uzayan makas sesleri
ayrılık da bir direniş
kendi suyunda
boğulan duygularımca bir sesleniş
bu çığlık döktü içini bir şarkıya
fısıltı makâmına açık kulaklara
(lay la lala la laa..
hey!)

(14.03.2019)

Masada

almadan rızâmızı
istemese de sallanıyor masalar
bunun böyle olacağı var demek ki
enine kesen
boyuna esen rüzgâr
artık konuşulmayan dillerce
tersine bâkir zamânın,
savruluyor

ne güzel oysa,
tercümesiz
hâfızâ yüksüz bir bahar!
herkes herkesle bir masada
keşke;
herkes herkesi
herkesin gereksindiği kadar
herkesten ayrı
herkesten özge;
bir kez olsun,
yalnız kendisi için aksayan
masalar,
masalarca ağırlasa

(11.03.2019)

Fotosentez

-kırılgan saksımın tüm sakarlarına
selâm olsun, dedi salon bitkisi.
tek başıma katiyen başaramazdım!
elinde kumandası,
gerindi:
en yeşil!
eennn gıdâ mühendisi!!

(09.02.2019)

Memento Mori

apartmanda cenâze var.
dikdörtgene sığdırılacak “ölü!”
hayat, dâirelerde devam ediyor..

(03.02.2019)

Hayâller Hâris, Hayatlar Ek'te

eline sağlık, ayağına kudret, diline bal, ağzına şerbet, gözüne fer, algına ferâset, kıcına don, kafana selâmet, kesene bereket, dizine derman, koluna kuvvet, işinde dirâyet, huyuna letâfet, bilincine uyanıklık, zihnine açıklık, gönlüne genişlik, yüreğine ferahlık, sevincine yoğunluk, erincine bolluk, direncine sağamlık, rûhuna saydamlık, boynuna gerdanlık, yoğurduna damızlık, mutfağına çaydanlık, gırtlakına borçsuzluk, elmana kurtsuzluk, arabana pertsizlik, neşene gemsizlik, kaygına gamsızlık, hânene şersizlik, keyfine kâhyasızlık, bar'ına damsızlık, dağına karsızlık..

(10.01.2019)

Büyük Dolaşım

akışın işâret fişegi «meyil»
artık herkesin "kendi odası" var zihninde
ulaklar ki
zahmet erleriydiler bir zaman, şimdi "müntehir"
olanaklı ve okunaklı mektuplar
tek atımlık kurşunuyla
birbirinden sıkılanların
tebdil gezen cenâzeleri yıkar
bir nehir «kalbe karşı»
bir nehir
k e n d i p a ç a s ı n d a n

(04.01.2019)

Yuvasında

kanat olsa kırılır, gökyüzü olsa daralır
kendi mesâfesinde her reddiye
kuşkusuz kurgusundan ağır uykular kat'ı
önü, terk edişin târihi
yarına açılan bir avlu, arkası
gayrimeşrû tektanrı sapağı s â k i n i yim
titrer üstümde sevgili telâşın libası
kayar altımda zemîn
an ki
daha demin gibi karışmıştı hülyâya
kalbim bellediğimdir
aşkın bir hâfızanın
yüzüme vurdukları
tek 'yuvasında' döner bir kilit, ağzım
sözcüklerim, ilticâ atlası

(31.12.2018)

Cyrano de Bergerac'ın Kuzenleriyiz!

elini kolunu sallayarak sokaklarda dolaşmak
dilediğinden uzaklaşıp dilediğine yanaşmak
takmaksızın bile kafana varsın olsun bir bere
dalmak gündüz rüyâsına, olana kadar gece
aylak rûhun gıdâsıdır sağı solu gözlemek
gözleriyle işitip kulağıyla izlemek
vedâ vakti yaklaşınca ne mümkün üzülmemek
fakat hoşluk ötesidir yine eyvallah demek
bi gün için tanrı olsan ilk nereden başlardın?
hangi suda ne yıkayıp hangisinde haşlardın?
yoksa sen de mi sıkılıp insanlar âleminden
bırakıp kendi hâline bu dünyâyı boşlardın?
kolay dimi oturduğun yerden ayak diremek
kamburunu süslü giysiler altına gizlemek
başkasını sende olmayanlar ile fişlemek
ne anlarsın tahammülden
tek bildiğin HÖT demek!

(24.12.2018)

Karanlık Bir ocuęun Işığı Sevmesi

varsayanların yok söyledikleri
dili tenteli
kalbi dantelli bir beterbâne antresi burası,
(hoşgeldiniz!!)
nereye kırıntılansa
tam oradan genişliyor, bereket!
şöyle âile arasında oluverseydi diyorum
yandaki ağacın gölgesi,
ne yürümek bir arpa boyu
ne koşmak hevesi
ipimle kuyuya inen risk çiçeęidir
suyu göbeğimden çekilmiş hâfıza
zemîni duvara taşıyan bir halı dokusa zihnimi
böcek yaşayıp kuş ölmek hidâyeti
dişlenmiş elma sevinci
gibi
kamaşsa
târifsiz

(20.12.2018)

Değil Deniz, Salamura!

baştan beri
baştan sona
baştan aşağı
istismâr akar..

havsalanın döllediği düşünce
neKızNeOğlan doğurur
emme isteğini emziren bir meme
süt dökmüş kediler yetiştirir arkanıza kuyruklu
-medârıftihar

kendi üstüne titreyen yorgan
bitimsiz bir kış gibi duyar örtülemezliğini
her kuş, kanadına taş değiverince güvercin
hangi mültecîye sorsan hâlin'
insandansa kıyılar mütercim

(kural olarak!)

sandıklar
sarartmadan saklayamazlar
al yanaklı seçme ve seçilme hürriyetini
kânunlar
domino nizam bir köprüyü
-karşı'dan geçemeyip karşıya- geçerek
halkların üstüne yıkma biçimi

ve sandukalar!
içleri,
öbür dünyâ turizminin sayın yolcularına tahsisli
kelleler koltukta
koltuğun altında tuzlu târifeli can yelekleri
değil deniz!
değil bellek!
yatacak yeriniz yok!
şöyle vasiyet etti içlerinden biri:
-başınızı kuma gömün..

(02.12.2018)

Bir Şey Var Bilmediğiniz

değişirken görmüşler sizi
dedenizin avluya bakan çocukluğu
âilenizin apartmanıyken birdenbire
hattâ tavanarasında
böcek cesedinden
kabuklu romantizm devşirirken siz
fişlenmişsiniz!
aynı bakıştan başka mânâ çıkartmaklar
her zamanki şarkıda
yanaşıp da bir geminin
sizi buralardan götürmeyişi
buraların da zaten buralara benzer hâli yokken artık
hacminizin
boşluğu dörde bölen bir çarmıh gibi
Yokyer'e gerilmesi..
-bütün bunlar neyin nesi?!

siz var ya
('siz' diyorum size, bunun bir anlamı varmış gibi)
bildiğiniz gibi DEĞİLmişsiniz..

(30.11.2018)

Elde Var: Eldiven

dokunurlar suya sabuna
ellerinde eldiven
inisiyatife dâhil o da
yaşasın hesap kitapla kollarını göt
korunaklı hamleler ve zararsız içerikler

eskidendi o taşların altı hep el
şimdi taşlar da elaltı
yok artık bir kalbi kimsenin
fakat var bu işlerde parmağı

ne kadar da keskin öfke
şüphe, ne kadar kırılğan..
ya bu içime dökemediğim deniz,
bu kendisi tekinsiz liman?
peki "ses" ?!
o neden,
aslına dönerken böyle tiz?

(19.11.2018)

Hisnâme/Historik

ben rüyâmda ayağımı unuttum.
kuşların el verdiği bir buluttum.
gezdim yüceleri gözlerim nemli,
uyanmak uğruna tekrar kuruttum.

döndüğümde her şey aynı değildi.
büküldü hakikat, gönlüm eğildi.
hafifledi uykum, belerdi gözüm;
rûhum, nice âlemlere seğirdi.

ufakken de hep 'o şey'i bekledim.
sorsalardı 'nedir?' söyleyemezdim.
çünkü bilmiyordum, sâdece sezdim,
o rüyâda daha çocukken gezdim.

(15.08.2018)

upas

upas.evvel.org

İstanbul, 2019